Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►B

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY (EU) č. 1106/2013

ze dne 5. listopadu 2013,

kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz některých drátů z nerezavějící oceli pocházejících z Indie

(Úř. věst. L 298, 8.11.2013, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►M1	Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/49 ze dne 14. ledna 2015	L 9	17	15.1.2015
►M2	Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/1019 ze dne 29. června 2015	L 163	18	30.6.2015

▼B

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY (EU) č. 1106/2013

ze dne 5. listopadu 2013,

kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz některých drátů z nerezavějící oceli pocházejících z Indie

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (dále jen „základní nařízení“) ([1]), a zejména na článek 9 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh předložený Evropskou komisí po konzultaci s poradním výborem,

vzhledem k těmto důvodům:

A. ŘÍZENÍ

1. Prozatímní opatření

(1) Dne 3. května 2013 uložila Evropská komise (dále jen „Komise“) nařízením (EU) č. 418/2013 ([2]) (dále jen „prozatímní nařízení“) prozatímní antidumpingové clo na dovoz některých drátů z nerezavějící oceli pocházejících z Indie (dále jen „dotčená země“) do Evropské unie (dále jen „Unie“).

(2) Šetření bylo zahájeno na základě podnětu, který podala dne 28. června 2012 Evropská federace průmyslu železa a oceli (Eurofer) (dále jen „žadatel“) jménem výrobců v Unii, kteří představují více než 50 % celkové výroby některých drátů z nerezavějící oceli v Unii.

(3) V souběžném antisubvenčním šetření Komise uložila nařízením (EU) č. 419/2013 ([3]) prozatímní vyrovnávací clo na dovoz některých drátů z nerezavějící oceli pocházejících z dotčené země a nařízením (EU) č. 861/2013 ([4]) konečné vyrovnávací clo.

2. Strany dotčené šetřením

(4) V prozatímní fázi šetření byl použit výběr vzorku u indických vyvážejících výrobců a výrobců v Unii. V prozatímní fázi se počítalo také s výběrem vzorku v případě dovozců, kteří nejsou ve spojení. Jelikož však dva ze tří dovozců vybraných do vzorku neodpověděli na dotazník, nebylo možné výběr vzorků u dovozců použít. Proto byly pro konečná zjištění použity všechny dostupné informace týkající se všech spolupracujících dovozců, zejména pokud jde o zájem Unie.

([1]) Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51.
([2]) Úř. věst. L 126, 8.5.2013, s. 1.
([3]) Úř. věst. L 126, 8.5.2013, s. 19.
([4]) Úř. věst. L 240, 7.9.2013, s. 1.

▼B

(5) Jeden vyvážející výrobce tvrdil, že jelikož nebyl pro určení újmy, kterou výrobní odvětví Unie utrpělo, zohledněn prodej od výrobců, kteří nejsou žadateli, nelze vybraný vzorek výrobců v Unii považovat za reprezentativní. Toto tvrzení bylo odmítnuto, protože vzorek byl vybrán na základě odpovědí obdržených od všech spolupracujících výrobců v Unii bez ohledu na jejich podporu stížnosti ve fázi stanovení reprezentativnosti, a byl proveden na základě objemu výroby.

(6) Jeden vyvážející výrobce, který je ve spojení s výrobcem v Unii, podal proti podnětu námitku a požádal o individuální zjišťování, protože kvůli malému objemu vývozu nebyl do vzorku vyvážejících výrobců zařazen. Do vzorku výrobního odvětví Unie nebyl z důvodu malého objemu výroby zahrnut ani samotný výrobce v Unii. Komise s individuálním zjišťováním souhlasila, avšak vyvážející výrobce svou žádost stáhl.

(7) Sedm indických vyvážejících výrobců, kteří nebyli zařazeni do vzorku, požádalo o individuální zjišťování. Dva z nich odpověděli na dotazník a pět nikoli. Jeden ze dvou vyvážejících výrobců, kteří odpovědi zaslali, svoji žádost o individuální zjišťování stáhl. Komise tudíž přezkoumala žádost jednoho indického vyvážejícího výrobce, který nebyl zařazen do vzorku, totiž:

— KEI Industries Limited, Nové Dillí (dále jen „KEI“).

(8) V prozatímní fázi nebylo u žádného z původně vybraných vyvážejících výrobců shledáno, že předložili dostatečně spolehlivé informace, a proto byl použit článek 18 základního nařízení. Komise se rozhodla rozšířit vzorek o tři společnosti, a to na základě objemu jejich vývozu a jejich ochoty spolupracovat, jakou vyjádřily po zahájení řízení. V důsledku toho Komise přešetřila odpovědi na dotazník a provedla inspekce na místě v prostorách následujících indických vyvážejících výrobců:

— Garg Inox, Bahadurgarh, Harijána,

— Macro Bars and Wires, Mumbaí, Mahárášta,

— Nevatia Steel & Alloys, Mumbaí, Mahárášta.

(9) S výhradou výše uvedených skutečností se 4. až 7. a 14. bod odůvodnění prozatímního nařízení potvrzují.

3. **Období šetření a posuzované období**

(10) Jak je uvedeno ve 20. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, šetření dumpingu a újmy se týkalo období od 1. dubna 2011 do 31. března 2012 (dále jen „období šetření“ nebo „OŠ“). Zkoumání trendů významných pro posouzení újmy se týkalo období od 1. ledna 2009 do 31. března 2012 (dále jen „posuzované období“).

▼B

4. **Následný postup**

(11) Po zveřejnění základních skutečností a úvah, na jejichž základě bylo rozhodnuto o uložení prozatímních antidumpingových opatření (dále jen „poskytnutí prozatímních informací“), předložilo své připomínky několik zúčastněných stran, a to tři vyvážející výrobci, jeden vyvážející výrobce, který stáhl svou žádost o individuální zjišťování, žadatel a 11 uživatelů. Všechny strany, které o to požádaly, byly vyslechnuty. Komise nadále shromažďovala informace, jež považovala za nezbytné pro konečná zjištění. Všechny obdržené připomínky byly zváženy a v odůvodněných případech vzaty v úvahu.

(12) Komise všem zúčastněným stranám sdělila základní skutečnosti a úvahy, na jejichž základě zamýšlela doporučit uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých drátů z nerezavějící oceli pocházejících z dotčené země a konečný výběr částek zajištěných v podobě prozatímního cla (dále jen „poskytnutí konečných informací“). Všem stranám byla rovněž poskytnuta lhůta, během níž se mohly k poskytnutí konečných informací vyjádřit. Všechny obdržené připomínky byly zváženy a v odůvodněných případech vzaty v úvahu.

(13) Po obdržení připomínek k poskytnutí konečných informací Komise informovala zúčastněné strany o změnách ve zjištěních týkajících se úrovně dumpingu některých vyvážejících výrobců. Všem stranám byla znovu poskytnuta lhůta, během níž se mohly k poskytnutí dodatečných informací vyjádřit. Všechny obdržené připomínky byly zváženy a v odůvodněných případech vzaty v úvahu. Jedna zúčastněná strana, žadatel, kritizovala skutečnost, že zjištění týkající se úrovně dumpingu některých vyvážejících výrobců byla pozměněna na základě nových údajů a připomínek obdržených po poskytnutí předběžných informací a v konečné fázi šetření. Rovněž uvedla, že byla porušena její procesní práva.

(14) Komise se ovšem domnívala, že musí vzít informace předložené zúčastněnými stranami v úvahu a případně pozměnit zjištění, jestliže jsou připomínky odůvodněné. V žádném z těchto případů nebyly nové neověřené údaje použity ke stanovení dumpingu. Kromě toho procesní práva všech zúčastněných stran byla dodržena, neboť strany byly řádně a včas informovány a byly jim poskytnuty stejné lhůty k podání připomínek.

B. **DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK**

(15) Podle 21. bodu odůvodnění prozatímního nařízení jsou jako dotčený výrobek definovány dráty z nerezavějící oceli obsahující:

— 2,5 % hmotnostních nebo více niklu, jiné než dráty obsahující 28 % hmotnostních nebo více, avšak nejvýše 31 % hmotnostních niklu a 20 % hmotnostních nebo více, avšak nejvýše 22 % hmotnostních chromu,

▼B

— méně než 2,5 % hmotnostních niklu, jiné než dráty obsahující 13 % hmotnostních nebo více, avšak nejvýše 25 % hmotnostních chromu a 3,5 % hmotnostních nebo více, avšak nejvýše 6 % hmotnostních hliníku,

v současnosti kódů KN 7223 00 19 a 7223 00 99, pocházející z dotčené země.

(16) Někteří uživatelé vyjádřili obavy ohledně zjevného nedostatečného rozlišení mezi různými typy dotčeného výrobku a obdobného výrobku, neboť u všech typů výrobku existuje široký sortiment. Zejména byla vyslovena obava ohledně toho, jak by bylo možné během šetření zajistit spravedlivé srovnání všech typů. Jako u většiny šetření zahrnuje definice dotčeného výrobku širokou škálu typů výrobku, které mají stejné nebo podobné základní fyzikální, technické a chemické vlastnosti. Skutečnost, že se tyto vlastnosti mohou u různých typů výrobku lišit, může opravdu vést k tomu, že je pokryta široká škála typů. Tak je tomu i v případě stávajícího šetření. Komise vzala v úvahu rozdíly mezi typy výrobku a zajistila spravedlivé srovnání. Každému typu výrobku vyrobenému a prodanému indickými vyvážejícími výrobci bylo přiřazeno jednoznačné kontrolní číslo výrobku (product control number, „PCN“); totéž platí pro každý typ výrobku vyrobený a prodaný výrobním odvětvím Unie. Číslo bylo odvozeno z hlavních vlastností výrobku, v tomto případě z druhu oceli, pevnosti v tahu, povlaku, povrchové úpravy, průměru a tvaru. Proto byly na základě PCN porovnány typy drátů vyvážené do Unie s výrobky vyráběnými a prodávanými výrobním odvětvím Unie, které mají stejné nebo podobné vlastnosti. Všechny tyto typy spadají pod definici dotčeného výrobku a obdobného výrobku obsaženou v oznámení o zahájení řízení ([1]) a v prozatímním nařízení.

(17) Jedna strana zopakovala své tvrzení, že se takzvané „vysoce technické“ typy výrobku liší od ostatních typů dotčeného výrobku a že s nimi nejsou zaměnitelné. Z toho důvodu by měly být z definice výrobku vyloučeny. Podle judikatury Soudního dvora Evropské unie ([2]) se pro určení toho, zda jsou výrobky obdobné do té míry, že jsou součástí stejného typu výrobku, musí zejména ověřit, zda mají stejné technické a fyzikální vlastnosti, stejné základní konečné využití a stejný poměr mezi cenou a kvalitou. V tomto ohledu se musí též posoudit zaměnitelnost těchto výrobků a konkurence mezi nimi. Šetřením se však zjistilo, že tyto „vysoce technické“ typy výrobku, na které uvedená strana odkazuje, mají stejné základní fyzikální,

([1]) Úř. věst. C 240, 10.8.2012, s. 6.
([2]) Viz věc C-595/11, Steinel Vertrieb GmbH v Hauptzollamt Bielefeld (rozsudek Tribunálu (druhého senátu) ze dne 18. dubna 2013). Dosud nezveřejněno.

▼B

˙chemické a technické vlastnosti jako ostatní výrobky zahrnuté do šetření. Jedná se o výrobky z nerezavějící oceli, dráty, jejichž výrobní postup je podobný a při jejichž výrobě se používají podobné stroje, takže výrobci mohou podle poptávky střídavě vyrábět různé varianty výrobku. I když tedy různé typy drátů nejsou přímo zaměnitelné a přímo si nekonkurují, výrobci soutěží o zakázky, v nichž jde o širokou škálu drátů z nerezavějící oceli. Navíc tyto typy výrobku s použitím podobných výrobních metod vyrábí a prodává jak výrobní odvětví Unie, tak indičtí vyvážející výrobci. Toto tvrzení tudíž nelze přijmout.

(18) V reakci na poskytnutí konečných informací jedna strana tvrdila, že analýza provedená Komisí v souvislosti s otázkou, zda mají být tzv. vysoce technické typy výrobku zahrnuty do šetření, byla nedostatečná. Toto tvrzení bylo zamítnuto. Šetřením se prokázalo, že vysoce technické typy výrobku spadají pod definici výrobku uvedenou v 17. bodě odůvodnění. Strana se mylně domnívala, že musejí být splněna současně všechna kritéria uvedená v judikatuře. Podle judikatury Soudního dvora Evropské unie ([1]) má Komise při vymezování produktu široký prostor jednat podle vlastního uvážení a musí se při tomto posouzení opírat o soubor kritérií stanovených Soudem. Přitom některá kritéria mohou často, jako i v tomto případě, poukazovat jedním směrem a jiná jiným směrem; v takové situaci musí Komise provést celkové posouzení, jak učinila i v tomto případě. Zúčastněná strana se tudíž mylně domnívá, že aby mohly typy výrobku spadat pod stejnou definici výrobku, musí mít všechny vlastnosti stejné.

(19) Několik uživatelů tvrdilo, že tzv. dráty z nerezavějící oceli „řady 200“ by měly být z definice výrobku vyloučeny. Tvrdili zejména, že tento typ výrobku výrobní odvětví Unie téměř nevyrábělo. Toto tvrzení však není podložené. Za prvé, skutečnost, že výrobní odvětví Unie nevyrábí určitý typ výrobku, není dostatečným důvodem, aby byl tento typ výrobku vyloučen z šetření, pokud je jeho výrobní postup takový, že by výrobci v Unii mohli výrobu daného typu výrobku kdykoli zahájit. Za druhé, v případě vysoce technických drátů bylo zjištěno, že tyto typy dotčeného výrobku mají stejné nebo podobné základní fyzikální, chemické a technické vlastnosti jako ostatní typy obdobného výrobku vyráběného a prodávaného výrobním odvětvím Unie. Toto tvrzení tudíž nelze přijmout.

(20) Rovněž tvrdili, že by do definice dotčeného výrobku měl být zahrnut válcovaný drát. Nicméně válcovaný drát je surovinou pro výrobu dotčeného výrobku, ze které se mohou vyrábět také jiné výrobky, například spojovací materiály a hřebíky. Tudíž se

([1]) Viz věc T-170/94, Sb. rozh. 1997, s. II-1383, bod 64.

▼B

na rozdíl od dotčeného výrobku nejedná o hotový výrobek z oceli. Tvářením za studena je možné kromě jiného z válcovaného drátu vyrábět dotčený výrobek nebo obdobný výrobek. Proto válcovaný drát nemůže být zahrnut do definice výrobku ve smyslu základního nařízení.

(21) Na základě výše uvedených informací se tímto potvrzují definice dotčeného výrobku a obdobného výrobku v 21. až 24. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

C. **DUMPING**

1. **Úvod**

(22) Během inspekcí na místě v prostorách tří indických vyvážejících výrobců původně zařazených do vzorku a následné analýzy shromážděných informací bylo zjištěno, že tyto společnosti poskytly některé informace, které nelze považovat za spolehlivé. Komise dále pokračovala v šetření a v analýze všech informací předložených v reakci na poskytnutí prozatímních informací a následná slyšení.

(23) Jak je uvedeno ve 26. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, v případě jednoho vyvážejícího výrobce dospěla Komise k závěru, že náklady uvedené v odpovědi na dotazník nemohly být odsouhlaseny s údaji uvedenými v interním účetním systému výrobce. Společnost uvedla, že nemožnost odsouhlasení byla způsobena chybami v registraci a metodou oceňování zásob, která je v případě interního účetního systému výrobce jiná než v případě údajů zveřejněných v ročních účetních závěrkách.

(24) Jak je vysvětleno v 28. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, ačkoli údaje obsažené v interním účetním systému byly v souladu s auditovanými finančními výkazy na celopodnikové úrovni, nebylo možné srovnat údaje vygenerované interním systémem vykazování nákladů pro divizi výroby drátů s nákladovými tabulkami, které společnost výslovně vyhotovila pro účely odpovědi na dotazník v rámci šetření. V souladu s článkem 18 základního nařízení se proto usuzovalo, že by se pro účely antidumpingového šetření měly použít informace zjištěné v interním systému vykazování nákladů.

(25) Z tohoto důvodu Komise prozatímně upravila údaje o nákladech, které vyvážející výrobce poskytl ve své odpovědi na dotazník, pomocí údajů dostupných v interním systému vykazování nákladů.

(26) Jak je uvedeno v 27. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, vyvážející výrobce uvedl, že údaje v interním systému vykazování nákladů nejsou spolehlivé a pro účely šetření by se neměly použít. Společnost poukázala na řadu chyb a koncepčních problémů týkajících se interně vykazovaných údajů, které Komise

▼B

použila pro úpravu nákladů. Společnost tvrdila, že Komise by měla ve své analýze vycházet z nákladů uvedených v odpovědi na dotazník. Kromě toho společnost v pozdější fázi po zavedení prozatímních opatření poskytla odsouhlasení mezi interně vykazovanými nákladovými údaji divize a odpovědí na dotazník. Na základě výše uvedeného a s ohledem na důkazy shromážděné během inspekce na místě by určité výrobní náklady, které uvedená společnost původně vykázala ve své odpovědi na dotazník, mohly být přijaty.

(27) Nicméně na základě důkazů, které jsou k dispozici, nelze rozdělení určitých nákladů, jako jsou režijní a finanční náklady, vykázaných společností v odpovědi na dotazník považovat pro účely šetření za spolehlivé. Komise měla za to, že tyto náklady by měly být rozděleny na základě celkového obratu společnosti a nákladů na prodané zboží v souladu s čl. 2 odst. 5 základního nařízení. Na základě výše uvedených skutečností by většina nákladů uvedených v odpovědi na dotazník mohla být přijata a rozdělení na základě obratu bylo společností v konečné fázi šetření schváleno. Výše dumpingového rozpětí se snížila v návaznosti na přezkoumání nákladů na balení a některých režijních nákladů. Má se tudíž za to, že článek 18 základního nařízení by se pro účely stanovení dumpingového rozpětí v případě tohoto vyvážejícího výrobce neměl dále používat.

(28) Jak je stanoveno v 30. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, v případě druhého vyvážejícího výrobce Komise zjistila, že nákupy a spotřeba surovin uvedené v odpovědi společnosti na dotazník nebyly doloženy údaji zjištěnými v systému výrobce pro řízení zásob. Zejména se ukázalo, že rozdělení jakostních tříd oceli se v jednotlivých zdrojích liší. Komise stanovila, že jakostní třída oceli je klíčovým faktorem při určování nákladů konečného výrobku a že nespolehlivé informace o jakostní třídě oceli by mohly vážně zkreslit stanovení nákladů a prodejní ceny jednotlivých typů výrobku, a mohly by být proto zavádějící, a vyvážejícího výrobce na tuto zásadní úvahu při různých příležitostech upozornila.

(29) Jak je uvedeno v 31. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, vyvážející výrobce však uvedl, že počítačové soubory obsahující údaje o nákupech surovin, které Komise získala během inspekce na místě, nebyly úplné, jelikož jiná oddělení ve společnosti uskutečnila dodatečné nákupy surovin, tyto nákupy však nebyly vykázány a zahrnuty v počítačových souborech získaných během inspekce na místě a přezkoumaných Komisí. Vyvážející výrobce rovněž tvrdil, že zjištěné rozdíly v množství jednotlivých jakostních tříd oceli byly zapříčiněny skutečností, že některé jakostní třídy oceli se částečně překrývaly s jinými a že některé části výrobního procesu není možné sledovat na úrovni jednotlivých jakostních tříd oceli.

▼B

(30) V 32. bodě odůvodnění prozatímního nařízení však Komise podotkla, že výše uvedená tvrzení společnosti týkající se dodatečných nákupů surovin nebyla podložená a v žádném případě nepostačují k vysvětlení zjištěných rozdílů na úrovni jednotlivých jakostních tříd oceli. Komise rovněž podotkla, že společnost tvrdila, že není možné přesné sledování podle jednotlivých jakostních tříd oceli ve všech fázích výrobního procesu. Toto tvrzení dále narušilo spolehlivost celého systému vykazování jakostních tříd oceli. Poskytnuté informace o jakostních třídách oceli proto byly předběžně považovány za zavádějící.

(31) V 33. bodě odůvodnění prozatímního nařízení Komise vyjádřila domněnku, že nahlášené rozdělení surovin podle jakostních tříd oceli není spolehlivé a nemělo by se prozatím brát v potaz a že by zjištění měla v souladu s článkem 18 základního nařízení vycházet z dostupných údajů. Kvůli nespolehlivosti celého systému vykazování nebylo možné učinit zjištění na základě nahlášených jakostních tříd oceli. Při výpočtu celkového dumpingového rozpětí u všech výrobků byla proto použita celková spotřeba všech surovin bez přihlédnutí k rozdělení podle jakostních tříd oceli.

(32) Po zveřejnění prozatímních zjištění společnost podala proti tomuto prozatímnímu přístupu obecné námitky, ale nadále nebyla schopna nabídnout srovnání jednotlivých výrobků se stejným PCN. Společnost však v pozdější fázi šetření nabídla dostatečnou úroveň odsouhlasení, kdy jsou suroviny seskupeny do hlavních řad jakostních tříd nerezavějící oceli podle jejich chemického složení (řady 200, 300 a 400 podle klasifikace AISI). Společnost rovněž nabídla alternativní způsob seskupování, kdy bylo jako další faktor seskupování zahrnuto konečné použití. Protože však konečné použití nelze ověřit, přepočítala Komise dumpingové rozpětí na základě tříd oceli seskupených podle chemického složení vyjádřeného v řadách jakostních tříd oceli (200, 300 a 400 podle klasifikace AISI). Řady jakostních tříd oceli jsou všeobecně používaným, objektivním a ověřitelným kritériem, zatímco pro tuto společnost používání PCN neumožňuje úplné odsouhlasení, a tudíž by nebylo zajištěno spravedlivé srovnání na základě spolehlivých údajů ve smyslu základního nařízení.

(33) Vzhledem k tomu, že však nebylo možné odsouhlasit dodatečné informace předložené společností s údaji na dostatečně podrobné úrovni požadované pro šetření, je prozatímní závěr, že systémy společnosti pro sledování nejsou dostatečně spolehlivé, zachován a článek 18 základního nařízení se použije pro konečné stanovení výrobních nákladů a výpočet dumpingového rozpětí, který tudíž vychází z přístupu uvedeného v předchozím bodě odůvodnění.

▼B

(34) Jak je uvedeno v 34. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, v případě třetího vyvážejícího výrobce Komise během inspekce na místě zjistila, že toky surovin uvedené v odpovědi na dotazník nejsou v souladu s údaji obsaženými v účetním systému výrobce. Zdálo se, že rozdělení podle jakostních tříd oceli se v každém z těchto dvou zdrojů liší.

(35) Jak je uvedeno v 35. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, vyvážející výrobce sice připustil určité chyby ve své odpovědi na dotazník, tvrdil však, že rozdíly v celkovém množství surovin lze odsouhlasit s přihlédnutím ke změnám zásob. Společnost však také tvrdila, že částečně se překrývající jakostní třídy oceli znemožňují přesné odsouhlasení podle jednotlivých jakostních tříd oceli. Ve svých připomínkách předložených po sdělení prozatímních zjištění společnost rovněž uvedla, že jakostní třída oceli uvedená na prodejní faktuře občas neodpovídá skutečné jakostní třídě oceli, která byla vyvezena. Kromě toho společnost tvrdila, že ve výrobním odvětví nerezavějící oceli se nepoužívají přesně jakostní třídy oceli, ale že se namísto toho zveřejněná chemická složení jakostních tříd oceli a chemické složení skutečných výrobků liší. Společnost namítala, že i při zohlednění těchto vysvětlení by se nesrovnalosti zjištěné Komisí týkaly pouze zanedbatelné části jejího vývozu.

(36) Komise měla za to, že objem zjištěných nesrovnalostí nemohl být vysvětlen příležitostnými nepřesnostmi. Naopak předložené argumenty přispěly ke snížení důvěryhodnosti celého systému společnosti pro vykazování jakostních tříd oceli, zejména s ohledem na rozhodující váhu jakostních tříd oceli při určování nákladů konečného výrobku.

(37) Nicméně později v průběhu šetření společnost tvrdila, že pokud Komise nepřijme původní vykazování jakostních tříd oceli, které společnost poskytla, mohl by být přesnější výsledek získán tak, že by Komise místo sloučení všech PCN, což bylo učiněno v prozatímní fázi, seskupila pouze ty konkrétní třídy oceli, mezi nimiž byly zjištěny nesrovnalosti, nebo by alternativně seskupila jakostní třídy oceli podle jejich chemického složení vyjádřeného v řadách jakostních tříd oceli (200, 300 a 400 podle klasifikace AISI). Společnost rovněž nabídla další způsob rozdělení jakostních tříd oceli v řadě 300 do menších podskupin.

(38) Komise následně přepočítala dumpingové rozpětí na základě skupin nerezavějící oceli podle chemického složení vyjádřeného v řadě tříd oceli (200, 300 a 400 podle klasifikace AISI) za použití stejné metody, jaká byla popsána v 30. bodě odůvodnění výše. Řady jakostních tříd oceli jsou všeobecně používaným, objektivním a ověřitelným kritériem, zatímco pro tuto společnost používání PCN neumožňuje úplné odsouhlasení, a tudíž by nebylo zajištěno spravedlivé srovnání na základě spolehlivých údajů ve smyslu základního nařízení.

▼B

(39) Vzhledem k tomu, že však nebylo možné odsouhlasit dodatečné informace předložené společností s údaji na dostatečně podrobné úrovni požadované pro šetření, je prozatímní závěr, že systémy společnosti pro sledování nejsou dostatečně spolehlivé, zachován a pro konečné stanovení výrobních nákladů a výpočet dumpingového rozpětí se použije článek 18 základního nařízení a rozpětí tudíž bude vycházet z přístupu uvedeného v předchozím bodě odůvodnění.

(40) Žadatel namítal, že seskupování dotčeného výrobku do jakostních tříd oceli Komisi zabránilo správně provést test ziskovosti pro určení běžné hodnoty podle PCN.

(41) Komise provádí svou analýzu na úrovni, která je v souladu s vnitřními účetními systémy vyvážejících výrobců a výrobců v Unii, jež umožňují odůvodnění vykázaných údajů. Toto tvrzení se tedy zamítá.

(42) Jelikož nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrzuje se 37. a 38. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

2. **Běžná hodnota**

(43) Pro jednoho vyvážejícího výrobce, u kterého se použil článek 18 základního nařízení, bylo v návaznosti na přehodnocení jeho výrobních nákladů přezkoumáno určení běžné hodnoty. V konečné fázi byly výrobní náklady určeny na základě vykázaných výrobních nákladů, k nimž byly na základě metody rozdělení stanovené v čl. 2 odst. 5 základního nařízení připočteny prodejní, správní a režijní náklady, včetně nákladů na financování.

(44) V případě tří vyvážejících výrobců nově zařazených do vzorku a vyvážejícího výrobce, kterému bylo přiznáno individuální zjišťování, bylo zjištěno, že objemy prodeje na domácím trhu byly celkově reprezentativní a představovaly nejméně 5 % celkového objemu vývozu dotčeného výrobku do Unie, zaznamenaného danou společností. V souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení byla stejná zkouška reprezentativnosti provedena rovněž pro každý typ výrobku prodávaný výrobci nově zařazenými do vzorku na jejich domácích trzích a bylo zjištěno, že dotčené typy výrobku jsou srovnatelné s typy výrobku prodávanými na vývoz do Unie.

(45) Stanovením podílu ziskového prodeje nezávislým odběratelům na domácím trhu během období šetření Komise dále přezkoumala, zda by domácí prodej každého vyvážejícího výrobce nově zařazeného do vzorku a vyvážejícího výrobce, jemuž bylo přiznáno individuální zjišťování, mohl být považován za uskutečněný v běžném obchodním styku podle čl. 2 odst. 4 základního nařízení.

(46) V případě jednoho z vyvážejících výrobců nově zařazených do vzorku bylo zjištěno, že rozdělení nákladů původně předložené společností je nedostatečné, neboť nepřihlíželo k tloušťce drátu, což je významná nákladová položka. Se souhlasem společnosti byla metoda rozdělení nákladů upravena.

▼B

(47) V případě druhého vyvážejícího výrobce nově zařazeného do vzorku byla opravena administrativní chyba ve stanovení dumpingového rozpětí. Kromě toho výrobce požadoval, aby Komise provedla dodatečné úpravy testu ziskovosti a cenových úprav. Tato tvrzení nebyla shledána jako oprávněná.

(48) V případě vyvážejícího výrobce, jemuž bylo přiznáno individuální posouzení, byla opravena administrativní chyba ve výpočtech. Tentýž vyvážející výrobce uvedl další tvrzení o stanovení úrovně prodejních, správních a režijních nákladů a nákladů na vnitrostátní dopravu Komisí a požadoval úpravu o rozdíly ve fyzických vlastnostech dotčeného výrobku mezi domácím a vývozním trhem. Tato tvrzení byla odmítnuta, protože výpočty byly provedeny na základě údajů o nákladech předložených společností, které byly ověřeny během inspekce na místě, a protože tvrzení týkající se fyzických rozdílů nebylo nijak odůvodněno.

(49) V důsledku toho se metodika pro určení běžné hodnoty, jak bylo popsáno v 39. až 48. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, potvrzuje a byla použita na tři vyvážející výrobce nově zařazené do vzorku a vyvážejícího výrobce, jemuž bylo přiznáno individuální zjišťování.

3. **Vývozní cena**

(50) V případě jednoho vyvážejícího výrobce byly v návaznosti na jeho námitky opraveny určité administrativní chyby týkající se příležitostného použití nesprávného směnného kurzu a mylného zahrnutí určitého vnitroskupinového prodeje při výpočtu dumpingu.

(51) U druhého vyvážejícího výrobce byl do výpočtu dumpingu zahrnut prodej uskutečněný prostřednictvím společnosti ve spojení se sídlem v Unii.

(52) Jeden vyvážející výrobce, který byl do vzorku nově zařazen, tvrdil, že výhody, které získal v rámci režimů subvencí DEPBS a DDS, musí být přičteny k vývozním cenám.

(53) Jiný vyvážející výrobce, nově zařazený do vzorku, podal zprávu o tom, že výhodami, které získal v rámci režimu subvencí DDS, byly záporné cenové úpravy, které vývozní ceny uměle navyšovaly.

(54) Komise analyzovala cenové chování obou společností na trhu Unie a dospěla k závěrům, které vyplývají z použití čl. 2 odst. 8 základního nařízení, a tudíž nevyžadují další úpravy. Tvrzení první společnosti bylo proto zamítnuto a údajná cenová úprava druhé společnosti nebyla brána v potaz.

▼B

(55) Jeden vyvážející výrobce, který byl nově zařazen do vzorku, tvrdil, že jeho vývozní ceny by měly být upraveny směrem nahoru tak, aby byly v souladu s jeho cenami na domácím trhu, protože domácí prodej byl uskutečňován v rámci vlastní značky, což zvýšilo ceny. Společnost však nedokázala doložit, že faktury, které byly předmětem jejího tvrzení, se skutečně týkaly značkového prodeje, a proto byla žádost zamítnuta.

(56) Jelikož nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrzuje se 50. až 52. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

4. **Srovnání**

(57) Jeden vyvážející výrobce tvrdil, že s ohledem na sloučení všech PCN za účelem stanovení výrobních nákladů by se k vývozním cenám mělo přistupovat stejně a pro srovnání s běžnou hodnotou by měla být použita i jedna vývozní cena.

(58) Komise však ve svém šetření zaměřeném na získání údajů o nákladech a o vývozních cenách na základě PCN neobdržela od dotčené společnosti nezbytná srovnání, která by umožnila stanovení spolehlivých výrobních nákladů na základě PCN. Šetřením však nebyly zjištěny žádné nedostatky v úrovních vývozních cen vykázaných podle PCN, a proto by nebylo vhodné použít k určení skutečných vývozních cen článek 18 základního nařízení. Jelikož v porovnání se standardy šetření nepovažuje Komise snížení úrovně podrobnosti oznamovaných cen v zájmu zajištění spravedlivého srovnání za vhodné, bylo tvrzení zamítnuto.

(59) Vzhledem k tomu, že nebyly vzneseny žádné další připomínky, se 53. až 55. bod odůvodnění prozatímního nařízení potvrzuje.

5. **Dumpingová rozpětí**

(60) Jak je stanoveno v čl. 2 odst. 11 a 12 základního nařízení, byla pro každou společnost zařazenou do vzorku vážená průměrná běžná hodnota stanovená pro obdobný výrobek srovnána s váženou průměrnou vývozní cenou dotčeného výrobku.

(61) V souladu s čl. 9 odst. 6 základního nařízení, z důvodu použití článku 18 základního nařízení u dvou ze tří vyvážejících výrobců původně zařazených do vzorku, se dumpingové rozpětí pro spolupracující vyvážející výrobce, kteří nebyli zařazeni do vzorku, stanoví na základě průměrného dumpingového rozpětí jednoho vyvážejícího výrobce, který byl původně zařazen do vzorku a u kterého se článek 18 základního nařízení dále nepoužívá, a dvou společností nově zařazených do vzorku, jejichž dumpingová rozpětí nejsou *de minimis*. Na tomto základě bylo dumpingové rozpětí pro spolupracující společnosti nezařazené do vzorku stanoveno ve výši 8,4 %.

▼B

(62) Pokud jde o všechny ostatní vyvážející výrobce v dotčené zemi, Komise nejprve stanovila úroveň spolupráce. Za tímto účelem se porovnal celkový objem vývozu uvedený v odpovědích na dotazník k výběru vzorku a celkový dovoz z dotčené země odvozený z dovozních statistik Eurostatu. Jelikož úroveň spolupráce byla vysoká, bylo zbytkové dumpingové rozpětí stanoveno na úrovni nejvyššího dumpingového rozpětí zjištěného u vyvážejících výrobců zařazených do vzorku. Na tomto základě byla celostátní úroveň dumpingu stanovena na 16,2 %.

(63) Na základě toho činí vážená průměrná dumpingová rozpětí vyjádřená jako procento ceny CIF na hranice Unie před proclením:

Společnost	Konečné dumpingové rozpětí
GARG Inox	11,8 %
KEI Industries	7,7 %
Macro Bars and Wires	0,0 %
Nevatia Steel & Alloys	4,1 %
Raajratna Metal Industries	16,2 %
Venus Group	11,6 %
Viraj Profiles	6,8 %
Spolupracující společnosti nezařazené do vzorku	8,4 %
Všechny ostatní společnosti	16,2 %

D. VÝROBNÍ ODVĚTVÍ UNIE

1. Výrobní odvětví Unie

(64) Někteří uživatelé zpochybnili počet výrobců v Unii stanovený v 63. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Tvrdí, že počet výrobců byl posouzen nesprávně a ve skutečnosti na trhu Unie působí méně výrobců.

(65) Komise poukazuje na to, že výše uvedené tvrzení nebylo doloženo žádnými důkazy. Při ověřování reprezentativnosti a rovněž v průběhu šetření Komise ověřila počet výrobců v Unii uvedený v podnětu. Komise kvůli tomu kontaktovala všech 27 známých výrobců v Unii. Šetření potvrdilo, že během období šetření vyrábělo v Unii obdobný výrobek 27 výrobců v Unii. Jelikož nebyly vzneseny žádné další připomínky, 63. bod odůvodnění prozatímního nařízení se potvrzuje.

2. Výroba v Unii a výběr vzorku výrobců v Unii

(66) Jelikož nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrzuje se 64. až 67. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

▼B

E. ÚJMA

1. Spotřeba v Unii

(67) Někteří uživatelé tvrdili, že při analyzování újmy neměly být zohledněny údaje za rok 2009, protože finanční krize, která v tomto roce nastala, měla zejména na spotřebu v Unii rušivé účinky. I kdyby však byl rok 2009 z analýzy vynechán, stále by byl patrný rostoucí trend spotřeby (+ 5 %), který je ukazatelem zlepšujícího se trhu. Nepříznivé dopady finanční krize jsou navíc uznány v 68. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Jelikož nebyly vzneseny žádné další připomínky, 68. bod odůvodnění prozatímního nařízení se potvrzuje.

2. Dovoz z dotčené země do Unie

(68) Dumpingové rozpětí stanovené pro společnost Macro Bars and Wires nedosahuje hodnoty *de minimis*, kterou uvádí čl. 9 odst. 3 základního nařízení. Má se tudíž za to, že tento vyvážející výrobce neuplatňoval během období šetření dumpingové ceny ve smyslu čl. 1 odst. 2 základního nařízení. Z toho důvodu byl objem jeho dovozu vyloučen z objemu prozatímně stanoveného dumpingového dovozu z dotčené země. Jeden vyvážející výrobce, Venus Group, uvedl, že některé transakce byly omylem započítány dvakrát. Komise souhlasila s vyvážejícím výrobcem a upravila celkový objem dumpingového dovozu tím, že tyto dotčené transakce odstranila.

(69) Objem, podíl na trhu a průměrná cena dumpingového dovozu byly příslušným způsobem revidovány.

(70) Objem dumpingového dovozu a jeho podíl na trhu:

	2009	2010	2011	Období šetření
Objem	15 826	27 291	34 494	33 252
Index (2009 = 100)	*100*	*172*	*218*	*210*
Podíl na trhu	12,0 %	14,6 %	17,6 %	16,9 %
Index (2009 = 100)	*100*	*121*	*146*	*140*

Zdroj: Eurostat a odpovědi na dotazník

(71) Společnost Macro Bars and Wires vyvezla během období šetření jen omezené množství dotčeného výrobku a také transakce společnosti Venus Group uvedené výše se omezovaly na malé množství, proto odečtení tohoto objemu dovozu od celkového objemu dumpingového dovozu z dotčené země nic neměnilo na trendech popsaných v 69. a 71. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Tyto body odůvodnění prozatímního nařízení se proto potvrzují.

▼B

(72) Průměrná cena dumpingového dovozu:

	2009	2010	2011	Období šetření
Průměrná cena	2 380	2 811	3 259	3 207
Index (2009 = 100)	*100*	*118*	*137*	*135*

Zdroj: Eurostat a odpovědi na dotazník

(73) Úprava objemu dumpingového dovozu nemá za následek významné změny průměrných cen dumpingového dovozu z Indie nebo výpočtů míry cenového podbízení. Vážené průměrné rozpětí cenového podbízení činí 15 %, což potvrzuje zjištění v prozatímním nařízení.

(74) Indický vyvážející výrobce tvrdil, že ceny prodeje do Unie se zdají být velmi nevěrohodné a že jsou zřejmě zkreslené. Je však třeba zdůraznit, že ceny použité ve výpočtech cenového podbízení byly výsledkem informací shromážděných a ověřených v šetřeních na místě v prostorách výrobců v Unii zařazených do vzorku.

(75) Závěry, které vyplývají ze zjištění popsaných v 75. až 77. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, se potvrzují.

3. **Hospodářská situace výrobního odvětví Unie**

(76) Některé strany tvrdily, že výsledky, kterých výrobní odvětví Unie dosáhlo, by měly být v kontextu globální hospodářské krize považovány za poměrné dobré a že s výjimkou jediného ukazatele újmy, totiž podílu na trhu, žádný jiný ukazatel nenasvědčuje tomu, že by k újmě docházelo.

(77) Jedna strana tvrdila, že se průměrné prodejní ceny výrobního odvětví Unie zvýšily asi o 34 %, tedy daleko výrazněji než výrobní náklady, které se během stejného období zvýšily o 13 %. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že výrobní odvětví Unie své zboží na počátku posuzovaného období, tedy v roce 2009, prodávalo za ceny nižší, než byly výrobní náklady, a teprve od roku 2011 se mu podařilo prodávat za ceny převyšující výrobní náklady.

(78) Z šetření vyplynulo, že některé ukazatele újmy, jako objem výroby a vytížení kapacit, sice vykazovaly pozitivní trend, nebo zůstaly stabilní, např. zaměstnanost, avšak řada jiných ukazatelů týkajících se finanční situace výrobního odvětví Unie, např. ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic, během posuzovaného období nevykazovaly uspokojivý vývoj. Zatímco ukazatel týkající se investic se v roce 2010 zlepšil, v roce 2011 a během období šetření se snížil pod úroveň roku 2009. I když je pravda, že se návratnost investic od roku 2009 do roku 2011

▼B

zlepšila a dosáhla 6,7 %, v období šetření opět poklesla na 0,8 %. Podobně se do roku 2011 zlepšovaly ukazatele týkající se ziskovosti a peněžních toků a v období šetření se začaly opět zhoršovat. Proto lze učinit závěr, že se stav výrobního odvětví Unie začal po roce 2009 zlepšovat, avšak jeho zotavování bylo následně zpomaleno dumpingovým dovozem z dotčené země.

(79) Na žádost jedné zúčastněné strany lze potvrdit, že výše zásob uvedená ve 100. bodě odůvodnění prozatímního nařízení se týkala činnosti podniků v Unii zařazených do vzorku.

(80) Výrobní odvětví Unie tvrdilo, že cílové ziskové rozpětí ve výši 5 % stanovené v prozatímní fázi je příliš nízké. Dotčená strana své tvrzení dostatečně neodůvodnila. V 95. bodě odůvodnění prozatímního nařízení jsou vysvětleny důvody pro toto ziskové rozpětí a z šetření nevyplynuly žádné další důvody pro to, aby bylo změněno. Cílový zisk ve výši 5 % zůstává tudíž pro účely konečných zjištění zachován.

(81) Jeden vyvážející výrobce tvrdil, že problémy výrobního odvětví Unie jsou z velké části způsobeny strukturálními problémy, a že tedy cílové ziskové rozpětí ve výši 5 % je nereálné.

(82) Je třeba připomenout, že podle judikatury [1] musí orgány stanovit ziskové rozpětí, se kterým by výrobní odvětví Unie mohlo počítat za normálních podmínek hospodářské soutěže bez dumpingového dovozu. V roce 2007 činilo ziskové rozpětí 3,7 %; od roku 2008 bylo toto rozpětí v důsledku finanční a hospodářské krize záporné. Žadatel tvrdil, že dumpingové výrobky začaly přicházet na trh Unie od roku 2007 (kdy se objem dovozu zvýšil z 17 727 t v roce 2006 na 24 811 t), což se šetřením potvrdilo. Proto nebylo možné stanovit cílové ziskové rozpětí na základě zisku, se kterým by mohli výrobci v Unii počítat v případě obdobného výrobku. V důsledku toho, jak bylo vysvětleno v 95. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Komise považovala za vhodné použít ziskové rozpětí ve výši 5 % na základě skutečných zisků zaznamenaných v jiných částech ocelářského průmyslu, které nebyly poškozeny dumpingovým a subvencovaným dovozem, což již bylo provedeno v jiných nedávných šetřeních týkajících se podobných výrobků ve stejném odvětví [2]. Kromě toho je třeba poznamenat, že ziskové rozpětí 3,7 %, které bylo zaznamenáno v roce 2007, se v každém případě považuje kvůli přítomnosti a zvýšení dumpingového dovozu za příliš nízké. Cílový zisk ve výši 5 % zůstává tudíž pro účely konečných zjištění zachován.

[1] Věc T-210/95, Sb. rozh. 1999, s. II-3291, bod 60.

[2] Nařízení Rady (ES) č. 383/2009 ze dne 5. května 2009 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla z dovozu některých drátů a drátěných lan z nelegované oceli pro předpínání předem a dodatečně (předpínací dráty a lana) pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 118, 13.5.2009, s. 1); nařízení Komise (EU) č. 1071/2012 ze dne 14. listopadu 2012, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovoz příslušenství (fitinek) pro trouby nebo trubky z kujné (tvárné) litiny se závitem pocházejícího z Čínské lidové republiky a Thajska (Úř. věst. L 318, 15.11.2012, s. 10); nařízení Komise (EU) č. 845/2012 ze dne 18. září 2012 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz určitých výrobků z oceli s organickým povlakem pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 252, 19.9.2012, s. 33).

▼B

4. **Závěr ohledně újmy**

(83) Komise proto dospěla k závěru, že výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu ve smyslu čl. 3 odst. 5 základního nařízení. Vzhledem k tomu, že nebyly vzneseny žádné další připomínky, se 78. až 105. bod odůvodnění prozatímního nařízení potvrzuje.

F. **PŘÍČINNÁ SOUVISLOST**

1. **Účinek dumpingového dovozu**

(84) Jeden vyvážející výrobce tvrdil, že prozatímní nařízení opominulo, že výrobní odvětví Unie mělo prospěch ze zvýšené spotřeby od roku 2009 a že Komise nemůže očekávat, že výrobní odvětví Unie bude schopné si navždy udržet svůj podíl na trhu.

(85) K těmto tvrzením je třeba poznamenat, že podle šetření podíl dumpingového indického dovozu na trhu rostl rychleji než spotřeba na trhu Unie. Objem dumpingového indického dovozu se zvýšil o 110 %, zatímco spotřeba se ve stejném období zvýšila o 50 %. Šetření kromě toho ukázalo, že průměrné indické ceny byly trvale nižší než průměrná cena výrobního odvětví Unie ve stejném období a byly nižší než průměrná cena výrobního odvětví Unie o 15 % v období šetření. Z toho plyne, že ačkoliv výrobní odvětví Unie skutečně do určité míry mělo prospěch ze zvýšené spotřeby a rovněž mohlo zvýšit objem svého prodeje o 40 %, nedokázalo si udržet svůj podíl na trhu, jaký mohl být za zlepšujících se podmínek na trhu a vzhledem k volné výrobní kapacitě výrobního odvětví Unie předpokládán.

2. **Účinek jiných činitelů**

2.1 *Nedumpingový dovoz*

(86) Během posuzovaného období byl vývoj nedumpingového dovozu a cen srovnatelný s vývojem dumpingového dovozu a cen. Kromě toho ceny dumpingového dovozu byly v zásadě na stejné úrovni jako ceny nedumpingového dovozu, kdy průměrné dovozní ceny bez dumpingu byly nižší o 0,4 %. Kromě toho je objem nedumpingového dovozu nižší než šest procent celkového dovozu z dotčené země a o něco vyšší než jedno procento podílu na trhu. Komise se domnívá, že újma způsobená nedumpingovým dovozem z dotčené země tudíž nenarušila příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem z dotčené země a podstatnou újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie v období šetření.

▼B

2.2 *Dovoz ze třetích zemí*

(87) Dva indičtí vyvážející výrobci a indická vláda zopakovali tvrzení, že do šetření by měl být zahrnut dovoz drátů z nerezavějící oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (dále jen „ČLR“) a že dopad dovozu z ČLR na trh Unie a výrobní odvětví Unie byl podhodnocen.

(88) Jak je uvedeno ve 115. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, od počáteční fáze dosud nebyly předloženy žádné důkazy o dumpingu působícím újmu výrobnímu odvětví Unie, které by mohly odůvodňovat zahájení antidumpingového šetření dovozu pocházejícího z ČLR. Tvrzení, že by ČLR měla být zahrnuta do rozsahu šetření, se proto zamítá jako neopodstatněné.

(89) Dovoz z Čínské lidové republiky však během posuzovaného období vykazoval rostoucí tendenci a v období šetření dosáhl podílu na trhu 8,3 % (viz 113. bod odůvodnění prozatímního nařízení). Kromě toho byly ceny dovozu z ČLR nižší než ceny výrobního odvětví Unie i ceny indických výrobců vyvážejících na trh Unie. Proto bylo dále zkoumáno, zda dovoz z ČLR mohl přispět k újmě, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, a narušit příčinnou souvislost mezi újmou a indickým dumpingovým dovozem.

(90) Informace dostupné v prozatímní fázi naznačují, že sortiment výrobků z dovozu z ČLR se odlišoval a že segmenty, v nichž byly přítomny čínské výrobky, se lišily od výrobků prodávaných výrobním odvětvím Unie nebo výrobků indického původu prodávaných na trhu Unie.

(91) Po zveřejnění prozatímních opatření Komise obdržela několik námitek, které upozorňovaly na možnost, že by čínský dovoz za nízké ceny mohl během období šetření narušit příčinnou souvislost mezi dumpingovým indickým dovozem a vážnou újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie.

(92) Analýzy provedené na základě statistik dovozu ohledně dvou kódů KN, které jsou předmětem šetření, ukázaly, že 29 % čínského dovozu se týkalo nižšího segmentu trhu (dovoz pod kódem KN 7223 00 99). Tím se částečně vysvětluje, proč jsou ceny čínských výrobků v průměru nižší než ceny výrobního odvětví Unie i ceny indických vyvážejících výrobců. Statistiky ke kódu KN 7223 00 99 rovněž ukázaly, že odběratelé čínských výrobců jsou soustředěni ve Spojeném království, kde výrobní odvětví Unie v zásadě není činné.

▼B

Průměrná cena (EUR/t)	2009	2010	2011	Období šetření
72 230 019	2 974	3 286	3 436	2 995
72 230 099	765	1 458	1 472	1 320

Zdroj: Eurostat

(93) Pokud jde o kód KN 7223 00 19, analýza vypracovaná na základě PCN ukázala, že jak výrobní odvětví Unie, tak indičtí výrobci soutěžili především v kvalitativně vyšším segmentu trhu, kde ceny mohou být v rámci stejného kódu KN až čtyřikrát vyšší než ceny v nižším segmentu trhu ([1]). Z šetření rovněž vyplynulo, že obecně se ceny liší v závislosti na typu výrobku a obsahu niklu.

(94) Pokud jde o úroveň ceny dovozu z Čínské lidové republiky, je třeba poznamenat, že průměrné ceny čínského dovozu byly od roku 2009 do období šetření vyšší než ceny dumpingového dovozu dotčeného výrobku z Indie, jak ukazuje následující tabulka na základě průměrné ceny dumpingového čínského vývozu spadajícího pod kód KN 7223 00 19.

Průměrná cena (EUR/t)	2009	2010	2011	Období šetření	Období šetření + 1
72 230 019	2 974	3 286	3 436	2 995	3 093

Zdroj: Eurostat.

(95) V období šetření průměrná cena čínského dovozu poprvé klesla pod cenu dumpingového indického dovozu. Bylo však zjištěno, že se jedná o dočasný jev, neboť čínské ceny v roce následujícím po období šetření rostly a byly opět vyšší než indické ceny.

(96) Kromě toho z porovnání objemu dovozu z dotčené země a z ČLR vyplynulo, že během celého posuzovaného období a zejména během období šetření byl dovoz z ČLR na mnohem nižší úrovni než dovoz z dotčené země. Objem dovozu z ČLR představoval v zásadě méně než polovinu celkového dovozu z Indie.

(97) Ačkoli tedy dovoz z Čínské lidové republiky přispěl k újmě, kterou výrobní odvětví Unie utrpělo, nemohl mít vliv na situaci ve výrobním odvětví Unie do té míry, aby tím byla narušena příčinná souvislost mezi dumpingovým dovozem z Indie a újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie. Proto se 113. bod prozatímního nařízení potvrzuje.

([1]) Je však třeba poznamenat, že jak výrobní odvětví Unie, tak indičtí výrobci jsou zastoupeni rovněž v nižším segmentu trhu, i když v menší míře.

▼B

2.3 *Konkurence ze strany ostatních výrobců v Unii*

(98) Jedna strana tvrdila, že slabé finanční výsledky výrobců v Unii mohla způsobit konkurence ze strany ostatních výrobců v Unii, kteří nejsou žadateli ani nepodporovali šetření k zahájení tohoto řízení.

(99) Vývoj podílu ostatních výrobců na trhu v Unii ukazuje následující tabulka.

	2009	2010	2011	Období šetření
Prodej ostatních výrobců v Unii do Unie (v tunách)	34 926	55 740	55 124	55 124
Index (2009 = 100)	*100*	*160*	*158*	*158*
Podíl ostatních výrobců v Unii na trhu	26,6 %	29,8 %	28,1 %	27,9 %

Zdroj: podnět a průběžné odpovědi

(100) Na výrobce v Unii, kteří nebyli žadateli a kteří zvláště nepodporovali toto šetření, připadalo 44 % veškerého prodeje Unie (viz 86. bod odůvodnění prozatímního nařízení). Objem jejich prodeje se zvýšil o 58 % z odhadovaných 34 926 t v roce 2009 na 55 124 t během období šetření. Tento nárůst je ovšem v porovnání s nárůstem dumpingového dovozu z dotčené země během téhož období (+ 110 %) poměrně mírný. Kromě toho zůstal podíl těchto výrobců v Unii na trhu během posuzovaného období poměrně konstantní a ani nebyly zjištěny žádné známky toho, že by jejich ceny byly nižší než ceny výrobců v Unii zařazených do vzorku. Z toho lze vyvodit závěr, že jejich prodej na trhu v Unii nepřispěl k újmě, kterou výrobní odvětví Unie utrpělo.

3. **Závěr ohledně příčinné souvislosti**

(101) Jelikož nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrzuje se 121. až 124. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

G. **ZÁJEM UNIE**

1. **Obecné poznámky**

(102) Jelikož nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrzuje se 125. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

2. **Zájem výrobního odvětví Unie**

(103) Jelikož nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrzuje se 126. až 133. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

▼B

3. **Zájem dovozců, kteří nejsou ve spojení**

(104) Jelikož nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrzuje se 142. až 144. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

4. **Zájem uživatelů**

(105) Po uložení prozatímních opatření kontaktovalo Komisi sedm uživatelů a jedno sdružení uživatelů a projevili zájem o spolupráci při šetření. Na základě jejich žádosti jim byly v dubnu 2013 zaslány dotazníky. Avšak pouze dva uživatelé poskytli úplnou odpověď na dotazník, a na spolupracující uživatele tak připadalo 12 % celkového dovozu z dotčené země během období šetření a 2,5 % celkové spotřeby Unie, přičemž zaměstnávali 32 osob zapojených do výroby hotových výrobků, jejichž součástí je dotčený výrobek. Hospodářské dopady opatření na uživatele byly přehodnoceny na základě nových údajů, které vyplynuly z odpovědí na dotazník, a u dvou uživatelů byly provedeny kontrolní návštěvy s cílem ověřit poskytnuté informace.

(106) Uživatelé tvrdili, že úroveň ziskovosti ve výši 9 % uvedená ve 136. bodě odůvodnění prozatímního nařízení je příliš vysoká a není pro uživatelské odvětví reprezentativní. Po obdržení doplňujících odpovědí na dotazník byla průměrná ziskovost všech spolupracujících uživatelů přepočítána a stanovena na 2 % obratu.

(107) Z šetření navíc vyplynulo, že nákupy spolupracujících uživatelů z dotčené země představovaly v průměru 44 % veškerých nákupů dotčeného výrobku a že dotčená země byla pro dva spolupracující uživatele výhradním zdrojem dodávek. Během období šetření představoval obrat výrobků zahrnujících dotčený výrobek v průměru 14 % celkového obratu spolupracujících uživatelů.

(108) Pokud vezmeme v úvahu nejhorší scénář pro trh Unie, tj. že by nárůst cen nemohl být přenesen na distribuční řetězec a že by uživatelé nadále nakupovali výrobky z dotčené země v předchozích objemech, dopad cla na ziskovost, které by uživatelé dosáhli používáním a dalším zpracováváním dotčeného výrobku, by znamenal pokles na hodnotu, kdy by se uživatelé dostali do ztráty a dosáhli (záporné hodnoty) ziskovosti – 0,6 %.

(109) Komise si je vědoma, že střednědobý i dlouhodobý dopad bude na individuální úrovni markantnější pro uživatele, jejichž jediným zdrojem je dovoz z Indie. Přitom se jedná jen o malý počet podniků (dva spolupracující uživatelé). Navíc mají možnost, pokud jejich indický výrobce spolupracuje, podle článku 11 základního nařízení požádat o vrácení cla, jsou-li splněny všechny podmínky pro takové vrácení.

▼B

(110) Někteří uživatelé znovu vyjádřili obavy, že by opatření mohla mít dopad na určité typy drátů, které se v Evropě nevyrábějí, zejména typy zahrnuté do tzv. řady 200, jak je popsáno ve 139. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Skutečnost, že se v Unii nevyrábějí, přičítají uživatelé nízké poptávce a specifičnosti výrobního procesu.

(111) Šetření však ukázalo, že tento typ drátů z nerezavějící oceli výrobní odvětví Unie vyrábí a že představují omezený podíl na trhu Unie. Uživatelé mají k dispozici také alternativní zdroje dodávek z jiných zemí, které nepodléhají antidumpingovým nebo antisubvenčním opatřením. Navíc lze pro stejné účely používat i jiné typy drátů z nerezavějící oceli. Uložení opatření tudíž nemůže mít významný dopad na trh Unie a na tyto uživatele. Tento požadavek se proto zamítá.

(112) Někteří uživatelé poukazovali na to, že dodací lhůty výrobců v Unii jsou u obdobného výrobku ve srovnání s dodacími lhůtami u dotčeného výrobku z Indie delší. Avšak možnosti obchodníků výrobky skladovat a mít je rychle k dispozici nevyvrací věcné důkazy nepříznivých účinků dumpingového dovozu. Proto je třeba tento argument odmítnout.

(113) S ohledem na výše uvedené úvahy lze mít za to, že i když opatření uložená na dovoz z dotčené země budou mít na některé uživatele pravděpodobně nepříznivější dopad než na jiné, bude uložení opatření pro trh Unie celkově vzato prospěšné. Zejména se má za to, že obnovením spravedlivých obchodních podmínek na trhu Unie bude výrobní odvětví Unie moci přizpůsobit své ceny výrobním nákladům, zachovat výrobu a pracovní místa, získat zpět podíl na trhu, o který přišlo, a využít větších úspor z rozsahu. Tak by výrobní odvětví mohlo dosáhnout přiměřeného ziskového rozpětí, které by mu umožnilo střednědobě i dlouhodobě účinně fungovat. Zároveň může zlepšit svou celkovou finanční situaci. Z šetření dále vyplynulo, že opatření budou mít celkově na uživatele a dovozce, kteří nejsou ve spojení, jen omezený dopad. Dospělo se tudíž k závěru, že celkový přínos opatření zřejmě převáží nad dopadem na uživatele dotčeného výrobku na trhu Unie.

5. **Závěr ohledně zájmu Unie**

(114) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem bylo potvrzeno hodnocení uvedené ve 145. až 146. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

▼B

H. KONEČNÁ ANTIDUMPINGOVÁ OPATŘENÍ

1. Úroveň pro odstranění újmy

(115) V případě jednoho vyvážejícího výrobce byl výpočet odstranění újmy upraven směrem dolů v reakci na jeho tvrzení, že došlo k administrativním chybám z důvodu záměny směnného kurzu u některých transakcí a zahrnutí transakcí uvnitř skupiny při výpočtu. Jelikož nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrzuje se 148. až 151. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

(116) Tentýž vyvážející výrobce tvrdil, že indický vývoz do Unie je uskutečňován pro velkoobchodníky a že prodej výrobního odvětví Unie na trhu Unie je určen pro konečné uživatele, a že Komise tudíž neprováděla srovnání na vhodné úrovni obchodu. Šetření však ukázalo, že indičtí vyvážející výrobci prodávají oběma kategoriím zákazníků a že si u stejných kategorií zákazníků s výrobci v Unii konkurují.

2. Závěr ohledně úrovně pro odstranění újmy

(117) Pro společnost Macro Bars and Wires nebylo vypočítáno individuální rozpětí újmy, neboť konečné antidumpingové rozpětí této společnosti bylo pod úrovní *de minimis* (viz 51. bod odůvodnění).

(118) Potvrzuje se metodika použitá v prozatímním nařízení.

3. Konečná opatření

(119) Vzhledem k výše uvedenému a v souladu s čl. 9 odst. 4 základního nařízení by mělo být uloženo konečné antidumpingové clo, a to na úrovni dostatečné k odstranění újmy působené dumpingovým dovozem s přihlédnutím k subvenčnímu rozpětí uloženému nařízením Komise (EU) č. 419/2013.

(120) Proto byly sazby antidumpingového cla stanoveny porovnáním rozpětí újmy a dumpingových rozpětí, přičemž byla zohledněna subvenční rozpětí jejich odečtením v plné výši od příslušného dumpingového rozpětí. Konečné antidumpingové clo se proto stanoví takto:

Společnost	Dumpingové rozpětí	Vyrovnávací clo	Rozpětí újmy	Konečná sazba antidumpingového cla
GARG Inox	11,8 %	3,4 %	22,6 %	8,4 %
KEI Industries	7,0 %	0,0 %	41,9 %	7,7 %
Macro Bars and Wires	0,0 %	3,4 %	30,3 %	0,0 %
Nevatia Steel & Alloys	4,1 %	3,4 %	23,8 %	0,7 %
Raajratna Metal Industries	16,2 %	3,7 %	17,2 %	12,5 %
Venus group	11,6 %	3,0 %	23,4 %	8,6 %
Viraj Profiles Vpl. Ltd.	6,8 %	0,0 %	32,1 %	6,8 %
Spolupracující společnosti nezařazené do vzorku	8,4 %	3,4 %	23,7 %	5,0 %
Všechny ostatní společnosti	16,2 %	3,7 %	41,9 %	12,5 %

▼B

(121) Antidumpingové celní sazby pro jednotlivé společnosti stanovené v tomto nařízení byly určeny na základě zjištění v současném šetření. Odrážejí tedy stav týkající se těchto společností zjištěný během šetření. Tyto celní sazby (oproti celostátnímu clu použitelnému na „všechny ostatní společnosti“) jsou použitelné výlučně na dovoz výrobků pocházejících z Indie a vyrobených uvedenými konkrétními právnickými osobami. Na dovážené výrobky vyrobené jakoukoli jinou společností, která není konkrétně uvedena v normativní části tohoto nařízení, včetně subjektů ve spojení se společnostmi konkrétně uvedenými, se tyto sazby nevztahují a tyto výrobky podléhají celní sazbě použitelné na „všechny ostatní společnosti“.

(122) Jeden vyvážející výrobce v dotčené zemi nabídl cenový závazek v souladu s čl. 8 odst. 1 základního nařízení.

(123) V posledních letech vykazoval dotčený výrobek značnou cenovou nestabilitu, a pevný cenový závazek proto v tomto případě není vhodný. Pro odstranění této překážky nabídl indický vyvážející výrobce ustanovení o indexaci na základě nákladů na suroviny. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že mezi kolísáním cen dotčeného výrobku a kolísáním indexu nebylo možné stanovit žádnou přímou a přesnou souvislost, a indexace se proto nepovažuje za vhodné řešení. Kromě toho se šetřením zjistilo, že existují různé typy dotčeného výrobku, které nelze snadno rozlišit a jejichž ceny se výrazně liší.

(124) Vyvážející výrobce kromě toho vyrábí řadu výrobků z nerezavějící oceli a je možné, že je prodává stejným zákazníkům v Unii prostřednictvím obchodních společností ve spojení. To by vedlo k vážnému riziku křížové kompenzace a krajně by to ztížilo účinné sledování dodržování závazku.

(125) Na základě výše uvedeného dospěla Komise k závěru, že nabídnutý závazek nelze přijmout.

(126) Každou žádost o použití individuální antidumpingové celní sazby pro jednotlivé společnosti (například poté, co se změnil název subjektu, nebo po vytvoření nových výrobních nebo obchodních subjektů) je třeba předložit Komisi ([1]) spolu se všemi příslušnými informacemi, zejména pokud jde o jakékoli změny v činnostech společnosti spojených s výrobou, domácím prodejem a prodejem na vývoz, např. v souvislosti se změnou názvu nebo změnou týkající se výrobních a obchodních subjektů. V případě potřeby bude toto nařízení, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo, odpovídajícím způsobem změněno prostřednictvím aktualizace seznamu společností, na něž se vztahují individuální celní sazby.

([1]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgie.

▼B

4. **Konečný výběr prozatímních antidumpingových cel**

(127) Vzhledem k rozsahu zjištěných dumpingových rozpětí a vzhledem k úrovni újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie se považuje za nezbytné s konečnou platností vybrat částky zajištěné v podobě prozatímního antidumpingového cla uloženého prozatímním nařízením, a to v rozsahu uložených konečných cel,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Ukládá se konečné antidumpingové clo na dovoz drátů z nerezavějící oceli obsahujících:

— 2,5 % hmotnostních nebo více niklu, jiných než drátů obsahujících 28 % hmotnostních nebo více, avšak nejvýše 31 % hmotnostních niklu a 20 % hmotnostních nebo více, avšak nejvýše 22 % hmotnostních chromu,

— méně než 2,5 % hmotnostních niklu, jiných než drátů obsahujících 13 % hmotnostních nebo více, avšak nejvýše 25 % hmotnostních chromu a 3,5 % hmotnostních nebo více, avšak nejvýše 6 % hmotnostních hliníku,

v současnosti kódů KN 7223 00 19 a 7223 00 99 a pocházejí z Indie.

2. Sazba konečného antidumpingového cla použitelná na čistou cenu s dodáním na hranice Unie před proclením je pro výrobky popsané v odstavci 1 a vyrobené níže uvedenými společnostmi stanovena takto:

Společnost	Clo (v %)	Doplňkový kód TARIC
Garg Inox, Bahadurgarh, Harijána a Pune, Mahárášta	8,4	B931
KEI Industries Ltd, Nové Dillí	7,7	B925
Macro Bars and Wires, Mumbaí, Mahárášta	0,0	B932
Nevatia Steel & Alloys, Mumbaí, Mahárášta	0,7	B933
Raajratna Metal Industries, Ahmadábád, Gudžarát	12,5	B775
Venus Wire Industries Pvt. Ltd, Mumbaí, Mahárášta	8,6	B776
Precision Metals, Mumbaí, Mahárášta	8,6	B777
Hindustan Inox Ltd., Mumbaí, Mahárášta	8,6	B778
Sieves Manufacturer India Pvt. Ltd., Mumbaí, Mahárášta	8,6	B779
Viraj Profiles Ltd., Tháné, Mahárášta a Mumbaí, Mahárášta	6,8	B780
Společnosti uvedené v příloze	5,0	►**M2** viz příloha ◄
Všechny ostatní společnosti	12,5	B999

▼B

3. Není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy.

Článek 2

Pokud vyvážející výrobce z Indie předloží Komisi dostatečné důkazy o tom, že:

a) během období šetření (od 1. dubna 2011 do 31. března 2012) nevyvážel zboží popsané v čl. 1 odst. 1 pocházející z Indie;

b) není ve spojení s žádným vývozcem ani výrobcem, na něž se vztahují opatření uložená tímto nařízením, a

c) po skončení období šetření buď vyvezl dotčené zboží do Unie, nebo uzavřel neodvolatelný smluvní závazek vyvézt značné množství dotčeného zboží do Unie,

může být čl. 1 odst. 2 pozměněn přidáním nového vyvážejícího výrobce na seznam v příloze.

Článek 3

Částky zajištěné v podobě prozatímních antidumpingových cel uložených podle nařízení Komise (EU) č. 418/2013 na dovoz drátů z nerezavějící oceli obsahujících:

— 2,5 % hmotnostních nebo více niklu, jiných než drátů obsahujících 28 % hmotnostních nebo více, avšak nejvýše 31 % hmotnostních niklu a 20 % hmotnostních nebo více, avšak nejvýše 22 % hmotnostních chromu,

— méně než 2,5 % hmotnostních niklu, jiných než drátů obsahujících 13 % hmotnostních nebo více, avšak nejvýše 25 % hmotnostních chromu a 3,5 % hmotnostních nebo více, avšak nejvýše 6 % hmotnostních hliníku,

v současnosti kódů KN 7223 00 19 a 7223 00 99 a pocházejí z Indie, se s konečnou platností vybírají. Vybrané částky přesahující konečné sazby antidumpingového cla budou uvolněny.

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

▼**M2**

PŘÍLOHA

Indičtí spolupracující vyvážející výrobci nezařazení do vzorku:

Název společnosti	Město	Doplňkový kód TARIC
Bekaert Mukand Wire Industries	Lonand, Tal. Khandala, okres Satara, Mahárášta	B781
Bhansali Bright Bars Pvt. Ltd.	Mumbaí, Mahárášta	B781
Bhansali Stainless Wire	Mumbaí, Mahárášta	B781
Chandan Steel	Mumbaí, Mahárášta	B781
Drawmet Wires	Bhiwadi, Rádžasthán	B781
Jyoti Steel Industries Ltd.	Mumbaí, Mahárášta	B781
Mukand Ltd.	Tháné	B781
Panchmahal Steel Ltd.	okres Pančmahál, Gudžarát	B781
Superon Schweisstechnik India Ltd	Gurgaon, Harijána	B997